

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 1T/157/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4110011382
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Trnková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2013:4110011382.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Trnkovej a prísediacich Ing. Dagmar Jančiovej a Viery Pňáčkovej v trestnej veci proti Z. O. a spol., pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.9.2013 rozhodol

r o z h o d o l :

Obžalovaní :

1/ Z. G á b r i š, narodený XX.XX.XXXX v H., trvale bytom H., prechodne bytom H., Z. ulica číslo XX, nezamestnaný,

2/ K. V r a b e c, narodený XX.X.XXXX v H., trvale bytom U., H. ulica číslo XXX/X/X, okres H., zamestnaný ako operátor vo výrobe, t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Hrnčiarovciach nad Parnou,

3/ S. B é g e r, narodený X.X.XXXX v H., trvale H., Z. ulica číslo XX, prechodne bytom H., N., S. ulica číslo XXX/XX, nezamestnaný, t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody v Nitre,

s ú v i n n í, ž e

obžalovaný S. C. presne nezistený deň v mesiaci december 2007 si objednal u obžalovaného Z. O. podpálenie osobného motorového vozidla továrenskej značky Seat Ibiza, zelenej metalízy, evidenčné číslo: NR XXX DI, za odmenu 5.000,--Sk (165,90 eura), ktoré v tom čase používal npor. Milan Mihálik a na základe tejto objednávky v presne nezistenom čase od 22.00 hodiny dňa 19.12.2007 do 00.30 hodiny dňa 20.12.2007, pred panelovým domom na Mikovíniho ulici číslo 2 v Nitre, obžalovaný Z. O. po tom, čo ho do blízkosti miesta činu doviezol na základe predchádzajúcej vzájomnej dohody, na svojom osobnom motorovom vozidle továrenskej značky Škoda Fabia, striebornej farby, evidenčné číslo: NR XXX BX, obžalovaný K. N., zapálil prednú časť predmetného motorového vozidla a takto vzniknutý požiar poškodil prednú motorovú časť vozidla, pravú stranu vozidla a interiér vozidla, čím spôsobili majiteľke vozidla Z. K. škodu vo výške 251.870,-- Sk (8.360,-- eur),

t e d a:

Obžalovaní Z. O., K. N.:

spoločným konaním zničili a urobili neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobili tak na cudzom majetku väčšiu škodu a čin spáchali z osobitného motívu,

X. S. C.:

požiadal iného, aby zničil a urobil neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu a čin spáchal z osobitného motívu,

tým s p á c h a l i:

Obžalovaní Z. O. a K. N.:

prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák.

Obžalovaný S. C.:

prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zák. ako objednávateľ podľa § 21 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.

Podľa § 44 Tr. zák. súd obžalovaným

u p ú ť a

od uloženia súhrnných trestov:

obžalovanému Z. O. s poukazom na trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra 1T/37/2006 - 418 zo dňa 13.11.2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre 2To/19/2009 - 466 zo dňa 26.1.2010,

obžalovanému K. N. s poukazom na trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra 1T/64/2011 - 120 zo dňa 29.5.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre 2To/28/2013 - 144 zo dňa 25.4.2013,

obžalovanému S. C. s poukazom na rozsudok Okresného súdu Nitra 6T/134/2012 - 1158 zo dňa 17.01.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre 1To/34/2013 - 1257 zo dňa 7.5.2013.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú všetci traja obžalovaní povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť titulom náhrady škody poškodenej spoločnosti Komunálna poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, Bratislava, Štefánikova ulica číslo 8, sumu 8.360,82 eura a podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodenú spoločnosť so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

Podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku súd

o s l o b o d z u j e:

obžalovaného Z. O., narodeného XX.XX.XXXX v H., bytom H., Z. ulica číslo XX/XX spod obžaloby Okresného prokurátora v Nitre 4Pv 692/2009 zo dňa 21.4.2010 pre skutok, ktorý bol kvalifikovaný ako

zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a ktorý mal spáchať tak, že:

dňa 24.10.2009 v presne nezistenom čase v H., na Z. ulici číslo XX/XX, na piatom poschodí bytového domu, poškodil cylindrickú vložku zámku vchodových dverí bytu číslo XX, zapísaného na liste vlastníctva číslo XXXX, po čom následne vošiel do priestorov daného bytu, kde zotrval až do 15.30 hodiny dňa 28.10.2009 napriek tomu, že vedel že mu bol trvalý pobyt v uvedenom byte na menovanej adrese zrušený a vlastníčka bytu, jeho matka, poškodená Z. Gábrišová, ho predtým výslovne upozornila, že mu zakazuje vstup do menovaného bytu,

pretože tento skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

K. na hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných K. N., S. C. a Z. O., poškodených Z. K. a Z. O., svedkov Z. Z., K. K., Z.. O. Q., výsluchom znalcov Z.. G. N. a Z.. E. T. prečítaním svedeckých výpovedí Z. Z., Z. S. a B. D., prečítaním znaleckého posudku P. A. N. a prečítaním celého na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu.

Obžalovaný K. N. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu v obžalobe. Následne odpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku či:

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,

d) bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,

f) rozumie právnej kvalifikácii skutku ako prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a/ , b/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona,

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu,

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a/ , b/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Na všetky otázky obžalovaný odpovedal áno a prokurátorka navrhla jeho vyhlásenie prijať.

Súd prijal vyhlásenie obžalovaného a rozhodol, že obžalovaného Silvestra N. vypočuje ku skutku vo vzťahu k obžalovaným S. C. a Z. O.. Obžalovaný využil svoje zákonné právo a k veci nevypovedal, preto boli prečítané jeho výpovede z prípravného konania. V prípravnom konaní priznal spáchanie skutku, usvedčil aj ostatných obžalovaných zo spáchania skutku.

Obžalovaný S. C. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu v obžalobe. K veci uviedol, že si pripravil svoje vyjadrenie aj písomne a odovzdáva ho do spisu. Toto svoje vyjadrenie aj prečítal. Ďalej uviedol, že z obžalovaných pozná Z. O., pretože bývali a vyrastali na jednom sídlisku. On ho zoznámil s Z.. K. N. nepozná. S O. sa kamarátia asi 15 rokov. Nenavštevovali sa. O. chodieval k nemu, keď potreboval peniaze. Boli to sumy do 300,- Sk. Prišiel opitý a má doma malú dcéru, keď sa ho chcel zbaviť, tak mu dal peniaze, aby mal od neho pokoj. Nechodieval k nim do bytu, chodil len pri dvere. Vždy mu zavolať z nejakého iného čísla a chodil si pre peniaze. Niektoré sumy mu vrátil a niektoré mu nevrátil. V roku 2008 mal osobné motorové vozidlo značky Škoda Superb, šedej metalízy. S Máčikom ho zoznámil O. tak, že raz prišli pod ich dom na dodávke a ponúkali mu parfums, celú škatuľu. Ešte raz prišli spolu s O. na tejto dodávke, pričom Z. povedal, že dodávku chce predať a požičal si od neho sumu 30.000,- Sk. Povedal mu, že mu peniaze vráti, keď dodávku predá. Tieto peniaze spomenul aj vo svojej písomnej výpovedi, ktorú prečítal. Z. poznal ako suseda, obaja sú rybári. Nepoznali sa dlho a zdravili sa ako susedia. Nevedel, kde je zamestnaný, dozvedel sa to o polroka až jeden rok potom, čo mu zhorelo to auto. O tom, že auto zhorelo sa dozvedel ešte v ten deň. Bol v Bratislave a volal mu kamarát R. D., že či vie, čo sa stalo a že zhorelo v noci auto. Volal mu doobeda, pričom šoféroval svoje auto. Bol som v Bratislave s A. D., ktorého viezol na Kramáre, lebo mu tam operovali dcéru. Už sa vracal naspäť z Kramárov, keď mu Hudec volal, že čo sa stalo. S O. vyrastali na sídlisku Klokočina. Nevie povedať aká je vzdialenosť medzi ulicami Baničovou a Mikovíniho. Pozná po mene len ulicu, na ktorej býva.

Tono D. poznal Z. Z. a mali spolu nejaké spory. Nevie či pozná Z. K.. Z. Z. bol jeho susedom z vedľajšieho domu.

Obžalovaný Z. O. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania oboch skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu v oboch obžalobách. Ku skutku vo veci 1T/157/2010 uviedol, že žiadny benzín kupovať nebol, nikdy sa s nikým o podpálení auta nerozprával, nič o tomto aute nevie a nepozná ani tú pani a ani toho pána. Ku skutku 1T/66/2010 viedol, že s matkou mal ústnu dohodu, že tam môže bývať. Mali nezhody a ona vyhodila z bytu. Vylomil zámok na byte a zobral si svoje veci. Nič iné tam nezobral. To je všetko, čo môže k tomu povedať. Aj teraz po návrate z výkonu trestu má s matkou ústnu nájomnú dohodu, že môže v jej byte bývať. Z obžalovaných pozná len N.. Aj toho moc nie, lebo ho nemal v láske, lebo je intrigán. C. pozná len zbežne, niekoľko rokov zo Sídlička Klokočina. Niekedy sa stretli v krčme na pive. Sem tam sa mohli stretnúť aj niekde inde, ale stretnutia si nikdy vopred nedohodli. Približne vie, kde býva, je to na Klokočine I., ale presne nevie kde. Možno sa stretli aj pri jeho dome, keď išiel náhodou pri jeho dome. Chodí k Sandokanovi na pivo a to je tiež na Klokočine I. a preto sa tam mohli stretnúť. Z. pozná z výkonu trestu zo Želiezoviec. Mali zlý vzťah a nie je s ním kamarát. On chodieval za ním, dobiedzal a povedal mu, aby za ním nechodil. Vie, že potom chodil a aj býval spolu s jeho kamarátkou K. K.. Bol to človek, čo mu nesedel a preto mu povedal, že si neželá, aby za ním chodil. Robil intrigy a chcel na neho nahádzať všelijaké veci, ale mu to nevyšlo. V roku 2008 mal Vrabc striebornú N.. Z. striedal autá, preto nevie presne aké auto v tom čase mal. Aké auto mal v tom čase C. nevie. V rokoch 2007 - 2008 nebol zamestnaný. Vo výkone trestu bol preto, lebo mal zákaz šoférovať auto a šoféroval. Dostal štyri mesiace. Zákaz činnosti som mal na tri roky. Z. býva niekde v Mojzesove, ale on sa stále sťahoval, lebo ho hľadali policajti. Bol ho navštíviť, keď býval na Klokočine, pri pumpe, v byte, ktorý mal v prenájme. Bol to jednoizbový byt, alebo garsónka. Býval tam so Silviou. Chodieval tam za ním aj Vrabc. Nevie, či tam niekedy stretol aj niekoho iného ako Z. a K., keď ho bol navštíviť. Nezhody s mamu mali pre nájomné. Raz jej peniaze dal, raz jej nedal a to podľa toho, či si našiel nejakú brigádu alebo nie. Vždy boli ich nezhody len pre peniaze. Vtedy sa sestra liečila na rakovinu a mama bola z toho nervózna a väčšinou bola u sestry. Myslí si, že vlastníčkou bytu je mama. Pri hádkach niekedy mama spomenula, že zavolá políciu. Aj pri tejto poslednej, keď si pýtal od nej oblečenie povedala, že mu veci nedá. Tri dni chodil v tom istom oblečení aj do roboty a aj po vonku. Mama nebola doma a tak jeden zámok na byte otvoril a druhý vylomil, lebo ho mama dala vymeniť. Mama mu dávnejšie povedala a to asi tri až štyri roky pred týmto incidentom, že mu dala zrušiť trvalý pobyt v tomto byte. Mama ho vymkla a zostal bez vecí a bez dokladov. Bola u sestry a preto si byt otvoril, zobral si svoje veci. V byte zotrval len ten čo si pobalil svoje veci. Došli tam policajti a odišiel. Do bytu prišiel poobede okolo 18.00 hodiny a mohla byť už aj tma. Pohľadal si a pobalil svoje veci a odišiel preč, lebo už mal v prenájme iný byt. Potom sa dozvedel, že ho hľadajú policajti. Nevie presne od kedy nemá trvalý pobyt v tomto byte. Odišiel z maminho bytu preto, lebo v tom čase bola nervózna, nedalo sa s ňou a brala aj antidepresíva. Keď vypovedal k tomuto skutku, vytiahli ho policajti z krčmy a mal vypité. Vypovedal dobrovoľne a zápisnicu podpísal. Po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania uviedol, že si nepamätá pri ktorej hádke mu mama vykričala, že mi zrušila trvalý pobyt v jej byte. Z. Z. s S. C. sa mohli poznať prostredníctvom neho. Bol na Z. Z. nahneváný a mali nezhody, pričom sa mu vyhrážal, že ho dostane do basy. Nechcel s ním chodiť kradnúť a s niektorými vecami

sa mu priznal a tak bol pre neho nepohodlný. Niečo počul, že mal Máčik požičané peniaze od C.. Bližšie sa však k tomu vyjadriť nevedel. Na prelome rokov 2007 - 2008 bol nezamestnaný, ale brigádoval, tak ako aj teraz. Koľko rokov sa kamaráti s Patrikom C. nevedel uviesť. Nepamätal sa na to, že by si od neho požičal peniaze. Nepamätal si ani na to, že by bol spolu s Miro Z. na dodávke a že by C. ponúkali nejaký tovar. Z. mal dodávku a nosil v nej všelijaký tovar, ktorý ponúkal na predaj. Vždy hľadal nejakých kupcov. Je možné, že som mu nejakých kupcov dohodil aj ja. Mohlo sa stať, že nejaký tovar ponúkali C.. Nepamätal si, ako sa zoznámil S. C. s Z. Z.. Mohlo to byť cez neho, mohlo to byť aj pri dodávke a pri parfumoch. Nevedel, či prišli k Bégerovi domov alebo kde sa s ním stretli. Bol prítomný, keď C. požičal Z. peniaze. Nevie aká suma to bola, viem že sa hovorilo o pôžičke.

Poškodená Z. K. na hlavnom pojednávaní uviedla, že si neuplatňuje nárok na náhradu škody pretože škoda jej bola uhradená poisťovňou.

Poškodená Z. O. na hlavnom pojednávaní uviedla, že vie v akej trestnej veci a k akému skutku bude vypovedať. V tom čase, keď sa to stalo jej dcéra ochorela na rakovinu a asi týždeň pred týmto skutkom

sa dozvedela, že dcére nezostáva veľa času. Bola vo veľkom vypätí a vo veľkom strese. Brala tabletky a ani nevedela, čo robí. Ak by sa to stalo dnes, určite by nezavolała políciu. Je vlastníčkou bytu a trvalý pobyt v tomto byte má tiež iba ona. Syn Martin býval v tomto byte, lebo mu to dovolila. Dovolila mu v byte bývať, lebo jej prispieval na nájomné. Vtedy ho vyhodila preto, lebo nezaplatil za ten mesiac nájomné. Stalo sa aj predtým, že nájomné nezaplatil, ale potom ako ho doplatil zas ho zobrala späť. Ich spolunažívanie bolo také, že riadne chodil do roboty a keď prispel na nájomné bolo všetko v poriadku. Musel sa slušne správať aj ku nej. Byt je zabezpečený obyčajnými dverami, ktoré majú jeden zámok. Vtedy, keď sa toto stalo mu nedala jeho veci, len vymenila zámok vo dverách. Nevie presne, prečo zámok vo dverách vymenila, lebo od júna roku 2009 ako ochorela dcéra až dva roky po jej smrti užívala silné lieky. Syn aj minulosti riadne v tomto byte býval. Aj v minulosti vymenila zámok a nepustila ho do bytu, keď nezaplatil nájomné. Keď platil, bolo všetko v poriadku. Výmenu zámkov spravila vždy len z toho dôvodu, že nezaplatil nájomné. Nepovedala mu, že zámok vymení len ho vymenila. V čase, keď sa toto stalo, v byte nebývala, starala sa o dcéru. V októbri roku 2009 zistila, že dvere na jej byte sú otvorené tak, že si bola niečo zobrať v byte, lebo inak sa zdržiavala u svojej dcéry a starala sa o vnučku. Dcéra bola v tom čase v nemocnici. V tom čase, keď zistila, že dvere jej bytu sú otvorené, syn Martin v byte nebol. V čase príchodu príslušníkov polície, ktorých zavolała syn prítomný nebol. To, že sú dvere na byte otvorené som zistila asi o týždeň na to, ako vymenila zámok. Presne si to už nepamätá. O tom, že dvere otvoril jej syn sa dozvedela tak, že na stole som našla lístok, kde jej syn napísal, aby mu nerobila zle a že dvere opraví. Nevedela sa vyjadriť na ktorom mieste boli vchodové dvere na byte poškodené. Nevedela, čo bolo impulzom toho, že volala príslušníkov polície, aj keď našla lístok na stole. Bola vo vytržení, triasla sa a nekontrolovala sa. Prišla aj jej sestra a tá ju hrešila za to, že zavolała políciu. Na druhý deň bola u doktorky a tá jej zvýšila dávku liekov. Brala vtedy antidepresíva. Napriek tomu, že brala vysoké dávky antidepresív zvládla starostlivosť o vnučku tak, že každý deň chodievala k dcére na byt aj jej sestra. Bola tam s ňou a starala sa tam o vnučku až do smrti jej dcéry. Od 24.10.2009 až do dnešného dňa je ich spolunažívanie so synom dobré. Chodievala za ním aj do výkonu trestu. Od návratu z výkonu trestu syn ani voči nej a ani voči jej majetku nepoužil žiadne násilie. Stále bývajú spolu v jej byte. Syn sa jej snaží pomáhať.

Po nahliadnutí do spisu 1T/66/2010 na č. I. 11 uviedla, že je to ten odkaz, ktorý jej nechal syn vtedy na stole.

Svedok Z. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že odmieta vypovedať v tejto trestnej veci podľa § 130 ods. 1, 2 Trestného poriadku. Dôvodom jeho odopretia vypovedať v tejto trestnej veci je to, že si nespomína už na všetky tie veci, ktoré sa vtedy stali. Po poučení, že dôvod, ktorý uviedol nie je zákonným dôvodom na to, aby mohol odoprieť výpoveď a v prípade, že bezdôvodne odoprie vypovedať môže mu byť uložená poriadková pokuta uviedol, že mu môže súd uložiť aj poriadkovú pokutu, aj tak vypovedať nebude. Má pohľadávky vo výške 200.000,- eur a akúkoľvek pokutu mu bude uložená, zaplatená nebude. Bol poučený vyšetrovateľom, že je povinný hovoriť pravdu a pravdu vypovedal. Tiež ho poučil, že v prípade, že odoprie vypovedať na hlavnom pojednávaní jeho výpoveď môže byť prečítaná. S tým aj súhlasí a žiada, aby jeho výpoveď prečítaná bola. Po prečítaní výpovedí z prípravného konania uviedol, že jeho výpovede boli napísané tak ako uviedol. V prípravnom konaní uviedol, že u neho v byte sa dohovárali O. s C., že O. za 5.000,- Sk pôjde zapáliť nejaké auto. O. potom nahovárал jeho, aby to s ním išiel vykonať, ale s tým nesúhlasil. Vie, že C. bol O. ukázať to osobné motorové vozidlo. O. mu hovoril, že sa na to musia pripraviť a so K. Vrabcom sa boli podívať, či tam to auto stojí. V noci sa zobrali obidvaja O. aj N. do Obchodného domu Tesco, kde mali kúpiť nejakú horľavinu, ktorú mali naliať do nejakého kúrenia. Keď sa vrátili k nemu na byt, tak O. sa smial a rozprával, že ani nevládal utekať ako to rýchle horelo. Asi týždeň predtým ako to auto podpálili, Z. O. spolu s C. sa stretli v jeho prítomnosti u neho v byte a oni dvaja sa dohovárali. Z ich rozhovoru započul, že sa jedná o podpálenie auta nejakého policajta, za čo mu mal vyplatiť 5.000,- Sk. Vie, že hneď ako sa Béger bol presvedčiť, že auto zhorelo, tak vyplatil O. 5.000,-Sk. Povedal mu to aj O.. Auto podpálil Gábriš na objednávku C. za 5.000,- Sk, pričom na miesto ho viezol K. N..

Svedkyňa K. K. na hlavnom pojednávaní uviedla, že vypovedala v tejto trestnej veci v prípravnom konaní, ale už si nepamätá o akých okolnostiach vypovedala, lebo je to už dávno. Nepamätá si čo počula o podpálení auta a ani to, kto jej o tom hovoril. Po prečítaní výpovede z prípravného konania uviedla, že si už naozaj nepamätá čo vypovedala a ani na priebeh výsluchu. Asi je tam napísané to čo hovorila, keď to podpísala. V prípravnom konaní uviedla, že Martin O. chcel, aby ho K. N. niekam zaviezol. Bolo to u nich v byte, ktorý mali prenajatý s Z. Z.. Bolo to vo večerných hodinách a potom aj obaja odišli.

V ten večer sa O. pýtal N., či ho zavezie podpáliť auto. Odišli zhruba o 22.00 hodine, na Vrabcovom aute. N. mal vtedy Fabiu.

Svedkyňa Z.. O. Q. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v októbri roku 2009 bola zaradená ako vyšetrovateľka na Odbore ekonomickej kriminality, vtedajšieho Úradu justičnej a kriminálnej polície v Nitre. Náplňou jej práce bolo riešiť pridelené prípady. V rámci svojej práce vykonávala aj výsluchy svedkov. Výsluch svedka prebiehal tak, že si overila totožnosť osoby, ktorá sa dostavila, či ide o osobu, ktorú predvolala, nasledovalo poučenie v príslušnom procesnom postavení, oboznámenie s predmetom výsluchu a samotný výsluch. Po ukončení výpovede ak bolo niečo potrebné doplniť boli položené otázky a následne bola zápisnica vytlačená a bola daná na podpis. Ak osoba s obsahom zápisnice súhlasila, na znak súhlasu ju podpísala. V prípade, že osoba nesúhlasila s obsahom zápisnice zápisnica bola opravená. Znovu bola vytlačená, znovu bola daná na prečítanie a podpis. Na osobu poškodenej Z. O. si pamätá iba tak, že bola vypočutá v procesnom postavení svedka, ktorý je poškodený, ale na podrobnosti si už nepamätá. Nepamätala si ako táto svedkyňa vyzerala a ani v akom bola rozpoložení, keď ju vypočúvala.

Znalec Z.. E. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že jeho úlohou bolo na základe výsledkov vyšetrovania určiť charakteristické rysy osobnosti svedka Z. Z. a vyhodnotiť vierohodnosť jeho výpovede. Vykonal diagnostický rozhovor a diagnostické testy. Konfrontoval to aj s výpoveďami, ktoré mal k dispozícii. Podľa získaných výsledkov je inteligenčný potenciál svedka Z. Z. v pásme populačného priemeru. Intelektové schopnosti sú nerovnomerne rozvinuté. Myslenie je však bez porúch a dostatočne flexibilné. Menovaný je extrovertná, dynamická, pudovo nezrelá, emočne nestabilná osobnosť, ktorej správanie je determinované aktuálnymi potrebami, ktoré neznesú odklad. Vyšetrovaním sa dlhodobo identifikuje s kriminálnou subkultúrou. Jeho motivácia správania a konania sa neustále mení. Chýbajú vyššie city, morálna regulácia správania. Osobnosť s disocíálnymi osobnostnými rysmi bez ďalšej špecifickej psychopatológie. V otázke vierohodnosti je z aspektu mentálnych schopností menovaný schopný vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežitú udalosť. Nemá žiadnu perцепčnú ani kognitívnu poruchu. Znížený je však aspekt morálne hodnotovej schopnosti svedka a tak isto je aj aspekt motivácie jeho správania a vzťahu k obvineným. Typické je taktizovanie, postoj voči vyšetrovaniu ako i snaha o disimulovanie svojej životnej situácie a jeho vzťahov k vyšetrovaným osobám. Disimulovanie je skrývanie skutočných vzťahov medzi nim a obvinenými. Ale tak isto aj jeho skutočné motivácie správania k nim. Je predpoklad, že svojou výpoveďou sa snaží niečo zakryvať. Tak ako uviedol predtým, jeho výpoveď postráda živosť zážitku, to znamená, že nie je isté, či svedok skutočne uvedené udalosti zažil. Avšak musí pripustiť, že udalosti sa stali v dlhšom časovom úseku od ich oznámenia, čím sa znižuje autenticita a živosť udalosti. Neskúmal konkrétny časový úsek od spáchania skutku a ani nemá žiadne špecifické metodiky, ktorými by to zistil. Znalec sa vyjadril ku skutku ako k celkovej situácii a tak isto aj obžalovaní, v tom čase obvinení. Skóre IŽÍ bývajú súčasťou psychodiagnostických testov a test hovorí o tendencii vyšetrovaného odpovedať vhodným spôsobom. Netýka sa to však iba ľudí, ktorí majú prípadné problémy so zákonom, ale tak isto ľudí, ktorí majú snahu hovoriť o sebe v lepšom svetle, teda, aby boli videní v lepšom svetle. U menovaného sa zameril na projektívne testy, kde škály ako skoré IŽÍ sú ťažšie odhadnuteľné, pretože priemerne inteligentný človek môže tento zámer odhaliť. U menovaného zistil, že u neho existuje tzv. mechanizmus odvrátenia nebezpečenstva. Je to tzv. hráčsky ochranný mechanizmus, kedy sa snaží odďaľovať svoje prežívanie udalostí od reality, čo je prejavom taktizovania a zároveň snaha o stabilizáciu svojho konania. Myslí si, že dnešný postoj svedka k výpovedi na súde korešponduje s jeho celkovým správaním, meneným postojom k vyšetrovaniu, tak isto zmien motivácie a skrývania sa. Či skrývanie sa svedka je vo vzťahu ku všetkým obvineným alebo len ku niektorým obvineným znalec nedokázal špecifikovať, aj vzhľadom k tomu, že od udalosti mohla prebehnúť interakcia medzi nimi alebo motivácia svedka. Svedok má priemerné úsudkové schopnosti. Dokáže aj prežitú udalosť zreprodukovať. Pamäťové schopnosti svedka sú priemerné, zodpovedajú jeho celkovému intelektu. Je to na strane 7 odsek 4 znaleckého posudku. Tak ako to zhodnotil v závere znaleckého posudku, všeobecná aj špecifická vierohodnosť sa skladajú z rôznych aspektov. Aspekt mentálnych predpokladov svedka bol splnený. Znižujúcim aspektom je nízka hodnotová zrelosť pre všeobecnú vierohodnosť. Pri špecifickej vierohodnosti je znižujúcim aspektom vzťah k obvineným a motivácia. Nedokáže sa vyjadriť, čo je pravda a čo nie je pravda, o tom rozhoduje súd. Nezistil žiadnu konkrétnu negatívnu motiváciu svedka k obžalovaným. Avšak pri jeho vyšetrovaní motivácia ohlasovaním skutku na polícii bola, že: „kto to prvý povie tak ten je vyčistený a ten druhý to berie na svoj chrbát“. Vo všeobecnosti sa jedná o prejav taktizovania

Znalec Z.. G. N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s kolegom MUDr. E. vyšetrovali obžalovaného Z. O. aj K. N.. Vo vzťahu k K. N. bolo ich úlohou zistiť u menovaného či je duševne zdravý. Zistili,

že neexistovala patologická motivácia v čase spáchania skutku. Obvinený bol v plnom kontakte s realitou. Bol schopný správne interpretovať seba vo vzťahu ku skutočnosti. Netrpel žiadnou duševnou poruchou a ani chorobou, ktorá by redukovala jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Konštatovali prítomnosť závislosti od kanabinoidov a metanfetamínu, čo však nijako nebráni schopnosti správne interpretovať odohratý dej v čase spáchania skutku. Odporučili mu uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Vylúčili z psychiatrického hľadiska nebezpečnosť jeho pobytu na slobode vo vzťahu ku spoločnosti. Konštatovali rozvinutú závislosť, bez dopadu na jeho osobnosť v zmysle jej deprivácie, čiže nejde o chronifikovanú závislosť, ale o závislosť ktorú by bolo možné liečiť ambulantným spôsobom. Presné obdobie vzniku závislosti nemôžu potvrdiť. Z klinickej praxe môže konštatovať, že ide o niekoľko ročné obdobie, čo korešponduje aj s výpoveďou obžalovaného Vrabca, ktorý konštatoval, že s konzumom drog začína vo veku 20 rokov. Obvinený Z. O. nie je duševne chorý, netrpí žiadnym takým ochorením, ktoré by malo vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Konštatovali v minulosti nadužívanie psychoaktívnych látok (kanabinoidov) a psychostimulanciu - metanfetamínom, avšak bez atribútov rozvoja drogovej závislosti v pravom medicínskom slova zmysle. Osobnostné rysy, ako emočná nestabilita a disocialita, nie sú duševným ochorením, ale povahovou trvalou premennou. Neodporučili žiadne ochranné liečenie. V čase vyšetrenia bol vo väzení a preto bol vo vynútenej abstinencii. Nezistili také skutočnosti ani pri tomto vyšetrení a ani v minulosti, že by boli u neho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti narušené.

Súd na základe vykonaného dokazovania, mal súd preukázané, že sa skutok stal tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a že ho spáchali všetci traja obžalovaní. Obžalovaní S. C. a Z. O. spáchanie skutku popreli, vyhlásili, že sú nevinní zo spáchania tohto skutku. Napriek ich vyhláseniu, že sa necítia byť vinnými zo spáchania tohto skutku, mal súd jednoznačne preukázané, že aj obžalovaní S. C. a Z. O. tento skutok spáchali. Zo spáchania skutku boli usvedčení priamo výpoveďou obžalovaného K. N., ktorý vyhlásil, že skutok spáchal tak ako mu je to kladené za vinu v obžalobe. Vo vzťahu k obžalovaným S. C. a Z. O. na hlavnom pojednávaní využil svoje zákonné právo a k veci nevypovedal. V prípravnom konaní okrem toho, že priznal spáchanie skutku, usvedčil aj ostatných obžalovaných zo spáchania skutku. X. S. C. a Z. O. boli zo spáchania skutku usvedčení aj výpoveďou svedka Z. Z. z prípravného konania. I keď obhajcovia obžalovaných S. C. a Martina O. sa snažili spochybníť vierohodnosť výpovede svedka Z. Z., znalec Mgr. E. T. jednoznačne uviedol, že tento svedok je schopný vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežité udalosti. Z. O. bol usvedčený aj výpoveďou svedkyne K. K., ktorá uviedla v prípravnom konaní, že počula ako v ten večer, keď zhorelo

auto, sa O. pýtal N., či ho zavezie podpáliť auto. Odišli z ich bytu zhruba o 22.00 hodine, na N. aute, ktorý mal vtedy Fabiu. Skutočnosť, že obžalovaný S. C. si objednal zapálenie osobného motorového vozidla, ktoré používal príslušník polície Z. Z., značky Seat Ibiza, za odmenu 5.000,--Sk, potvrdili vo svojich výpovediach obžalovaný K. N. a svedok Z. Z.. Obžalovaný Z. O. poprel, že vozidlo príslušníka polície Z. Z. zapálil, ale bol usvedčený priamo výpoveďou obžalovaného K. N. a nepriamo výpoveďami Z. Z. a K. K.. K. N. priznal, že priviezol Z. O. svojim autom značky Škoda Fabia do blízkosti tohto vozidla a vedel, že ho ide podpáliť. Podpáleniu predchádzalo to, že boli v Tesco, kde O. kúpil fľašu technického benzínu. Svedok Z. Z. svojou výpoveďou usvedčil Martina O., že toto auto podpálil. Uviedol, že keď sa vrátili k nemu na byt, tak O. sa smial a rozprával, že ani nevládal utekať ako to rýchle horelo. Tiež potvrdil skutočnosť, že S. C. si objednal podpálenie motorového vozidla príslušníka polície, keď uviedol, že asi týždeň predtým ako to auto podpálili, Martin O. spolu s S. C. sa stretli v jeho prítomnosti, u neho v byte a z ich rozhovoru započul, že sa jedná o podpálenie auta nejakého policajta, za čo mal C. O. vyplatiť 5.000,-- Sk. Vie, že hneď ako sa bol C. presvedčiť, že auto zhorelo, tak vyplatil O. 5.000,--Sk. Požiarom vznikla na vozidle značky Seat Ibiza jeho majiteľke Z. K. škoda vo výške 251.870,-- Sk (8.360,-- eur). Škodu určil znalec z odboru dopravy Ing. Josef Veverka.

Súd vyhodnotil všetky vykonané dôkazy jednotlivo, a aj v ich súvislostiach a mal jednoznačne preukázané, že sa stal skutok, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a že ho spáchali obžalovaní. Súd tento skutok u obžalovaných Z. O. a K. N. kvalifikoval ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, pretože obaja obžalovaní zničili a urobili neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobili tak na cudzom majetku väčšiu škodu a čin spáchali z osobitného motívu. Neupotrebitelným urobili osobné motorové vozidlo značky Seat Ibiza zelenej metalízy, evidenčné číslo: NR 566 DI, ktorého vlastníčkou bola Z. K.. Osobitný motív obžalovaných Z. O. a K. N. spočíva v tom, že čin bol vykonaný na objednávku za odmenu. Konanie obžalovaného S. C. súd kvalifikoval ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Trestného zákona, ktorý spáchal ako objednávateľ podľa § 21 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, pretože požiadal iného, aby zničil a urobil neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobil tak na cudzom

majetku väčšiu škodu a čin spáchal z osobitného motívu. Osobitným motívom spáchania tohto skutku u obžalovaného S. C. bola jeho reakcia na prácu Milana Z. ako príslušníka Policajného zboru.

Obžalovaný Z. O. v mieste trvalého bydliska má priemernú povesť. Pre priestupok bol naposledy postihnutý v roku 2008. Súdne trestaný bol viackrát, naposledy rozsudkom Okresného súdu Nitra 1T/37/2006-418 z 13.11.2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre 2To/19/2009-466 z 26.1.2010, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 30(tridsať) mesiacov nepodmienečne so zaradením do II.(druhej) nápravno-výchovnej skupiny.

Obžalovaný K. N. v mieste trvalého bydliska má dobrú povesť, komisiou na ochranu verejného poriadku v obci riešený nebol. Pre priestupok bol oznámený naposledy v roku 2009. Súdne trestaný bol viackrát, naposledy rozsudkom Okresného súdu Nitra 1T/64/2011-120 zo dňa 29.5.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre 2To/28/2013 - 144 zo dňa 25.4.2013, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4(štyri) roky nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný S. C. z miesta trvalého bydliska nie bližšie hodnotený, trikrát bol postihnutý pre priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a raz pre priestupok proti verejnému poriadku. Súdne trestaný bol naposledy rozsudkom Okresného súdu Nitra 6T/134/2012-1158 zo dňa 17.1.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre 1To/34/2013 - 1257 zo dňa 7.5.2013, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3(tri) roky nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd pri rozhodovaní o výmere a druhu trestu sa spravoval ustanovením § 34 Trestného zákona, ktorý upravuje zásady ukladania trestov. Pri ukladaní trestu prihliadol aj na ustanovenie §§ 42 ods. 1, 2 a 41 ods. 1 Trestného zákona, ktoré upravujú ukladanie súhrnného trestu, pretože všetci traja obžalovaní spáchali skutok skôr ako boli vyhlásené prvé odsudzujúce rozsudky v ich predchádzajúcich trestných veciach. S poukazom na okolnosti tohto prípadu, na čas, ktorý uplynul od spáchania tohto skutku a na skutočnosť, že predchádzajúce uložené tresty skoršími rozsudkami súd považoval za dostačujúce na nápravu obžalovaných, všetkým trom upustil od uloženia súhrnného trestu. Obžalovanému Z. O. s poukazom na trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra 1T/37/2006 - 418 zo dňa 13.11.2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre 2To/19/2009 - 466 zo dňa 26.1.2010, obžalovanému K. N. s poukazom na trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra 1T/64/2011-120 zo dňa 29.5.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre 2To/28/2013-144 zo dňa 25.4.2013 a obžalovanému S. C. s poukazom na rozsudok Okresného súdu Nitra 6T 134/2012-1158 zo dňa 17.01.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre 1To/34/2013-1257 zo dňa 7.5.2013.

Súd zaviazal všetkých troch obžalovaných zaplatiť titulom náhrady škody spoločne a nerozdielne poškodenej spoločnosti Komunálna poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, Bratislava, Štefánikova ulica číslo 8, sumu 8.360,82 eura, pretože nebolo pochyb, že v tejto výške škodu spôsobili, nakoľko takto ju vyčíslil znalec. So zvyškom nároku na náhradu škody, ktorý si poškodená spoločnosť uplatnila, ju súd odkázal na občianske súdne konanie.

Súd oslobodil obžalovaného Z. O. spod obžaloby Okresného prokurátora v Nitre 4Pv 692/2009 zo dňa 21.4.2010 pre skutok, ktorý bol kvalifikovaný ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, pretože tento skutok nie je trestným činom. Súd z výpovede samotného obžalovaného a aj poškodenej Z. O. mal preukázané, že obžalovaný v čase skutku dňa 24.10.2009 v byte v Nitre, na Murániho ulici číslo 30/11, na piatom poschodí, býval na základe ich vzájomnej dohody. Užívanie bytu umožnila obžalovanému poškodená za podmienky, že bude prispievať na úhradu za užívanie bytu. Bez akejkoľvek výzvy a bez vedomia obžalovaného vymenila na byte cylindrickú vložku zámku vchodových dverí bytu, ktorú obžalovaný poškodil, aby sa do bytu dostal pre svoje veci. V byte zotrval len ten čas čo si zobral svoje veci a svojej matke - poškodenej Z. O. napísal odkaz: „Mamina

som v robote, hento urobím, prosím Ťa nerob mi zle, ja sa snažím ako sa dá, peniaze Ti dám. Z.“ Poškodená priznala, že v čase tohto skutku sa byte málo zdržiavala, pretože sa starala o nevládnú vnučku, nakoľko jej dcéra ochorela na nevyliciteľnú chorobu a bola v tom čase v nemocnici. V., že byt je zabezpečený obyčajnými dverami, ktoré majú jeden zámok. Vtedy, keď sa toto stalo nedala synovi jeho veci, len vymenila zámok vo dverách. Nepovedala mu, že zámok vymení len ho vymenila. V čase, keď

sa toto stalo užívala antidepresíva. Nevedela, čo bolo impulzom toho, že volala príslušníkov polície, aj keď našla lístok od syna na stole. Bola vo vytržení, triasla sa a nekontrolovala sa. Aj jej sestra ju hrešila za to, že zavolala políciu. Od 24.10.2009 až do dnešného dňa je ich spolunažívanie so synom dobré.

Objektom trestného činu porušovania domovej slobody je domová sloboda a chránený je každý oprávnený užívateľ domu alebo bytu, nielen jeho vlastník. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaný bol užívateľom tohto bytu v čase skutku a preto poškodená ako vlastníčka bytu nebola oprávnená vymeniť cylindrickú vložku zámku vchodových dverí bytu bez predchádzajúcej výzvy na opustenie bytu, prípadne bez predchádzajúceho upozornenia, aby si obžalovaný zobral svoje veci a byt opustil. Z týchto dôvodov súd konanie obžalovaného nekvalifikoval ako trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, do 15(pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.